

مقاومت به ایمپینم و وجود آنزیم های متالوبتالاکتاماز در ایزوله های بالینی پسودوموناس آئروژینوزا دارای بتالاکتاماز در بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز

فاطمه نوروزی^۱، داوود کلانتر^۱، شهلا منصور^{۲*}، محمد مرادی^۲، ابراهیم علی پور^۳، مهروش اورنگی^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبی شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی افضلی پور، دانشگاه علوم پزشکی کرمان
۲. دکترای میکروبی شناسی، استاد گروه میکروبی شناسی، دانشکده پزشکی افضلی پور دانشگاه علوم پزشکی کرمان
۳. کارشناس ارشد میکروبی شناسی، بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز، بخش میکروبی شناسی
۴. دکترای علوم آزمایشگاهی، بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز، بخش میکروبی شناسی

* نشانی برای مکاتبه: کرمان، دانشگاه باهنر، دانشکده پزشکی افضلی پور، گروه میکروبی شناسی، تلفن و فاکس ۰۳۴۱-۳۲۲۱۶۶۵-۰۳۴۱، smansouri@kmu.ac.ir
دریافت مقاله: فروردین هشتاد و نه پذیرش برای چاپ: خرداد هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: ایمپینم در درمان عفونت های ناشی از باکتری های گرم منفی مقاوم تولید کننده *ESBLs* و *AmpC* بتالاکتامازها بکار می رود. مقاومت به این دارو با پیدایش متالوبتالاکتامازها (*MBLs*) بوجود آمده است، با توجه به اهمیت مقاومت پسودوموناس آئروژینوزا در عفونت های بیمارستانی به دارو، در این مطالعه مقاومت به ایمپینم و حضور متالوبتالاکتامازها در ایزوله های بالینی پسودوموناس آئروژینوزا دارای بتالاکتاماز بررسی شد.

روش کار: ۶۰ ایزوله پسودوموناس آئروژینوزا از بیماران دچار سوختگی بستری در بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز جدا سازی شد. مقاومت ایزوله ها به سه آنتی بیوتیک سفوتاکسیم، سفنازیدیم و ایمپینم به روش دیسک دیفیوژن تعیین شد. برای تعیین متالوبتالاکتامازها از روش دیسک دیفیوژن به صورت دیسک ایمپینم به تنهایی و همراه با *EDTA*، *M*، *EDTA* ۵٪ به مقدار $10 \mu l$ استفاده گردید. افزایش قطر هاله عدم رشد برابر یا بیش از 7 mm در اطراف دیسک حاوی *EDTA* و ایمپینم در مقابل دیسک ایمپینم به تنهایی نشان دهنده حضور فنوتایپی متالوبتالاکتاماز می باشد. مقاومت ایزوله های تولید کننده *MBLs* به ۷ آنتی بیوتیک مختلف بررسی شد.

یافته ها: از ۶۰ ایزوله پسودوموناس آئروژینوزا تولید کننده بتالاکتاماز ۱۸ ایزوله مقاوم به ایمپینم بودند که ۵ ایزوله با روش فنوتیپی دارای متالوبتالاکتاماز بود. تمامی ایزوله های تولید کننده *MBLs* به طور همزمان به بیش از ۸ آنتی بیوتیک از کلاس مختلف مقاوم بودند.

نتیجه گیری: با توجه به افزایش میزان ایزوله های تولید کننده *ESBLs* در کشور و افزایش مصرف کارباینم ها در درمان عفونت های حاصل از آنها افزایش ایزوله های تولید کننده متالوبتالاکتامازها و دارای مقاومت های چندگانه در کشور دور از انتظار نیست.

واژگان کلیدی: ایمپینم، متالو بتالاکتاماز، پسودوموناس آئروژینوزا

مقدمه

پیدایش آنتی بیوتیک های بتالاکتاماز در میان باکتری ها باعث پدیده مقاومت در بسیاری از آنها بویژه باکتری های ایجاد کننده عفونت های بیمارستانی شده و در نتیجه درمان عفونت های حاصل از آنها را با مشکلات جدی روبرو ساخته است (۱). این آنتی بیوتیک ها که بسیاری از آنها بتالاکتاماز با طیف اثر گسترده (ESBLs) نامیده می شوند، در طبقه بندی آمپلر به چهار گروه اصلی A تا D تقسیم می شوند. گروه A سبب هیدرولیز پنی سیلین، سفالوسپورینهای با طیف اثر کم وسیع می شوند، شامل TEM.1 و SHV.1، TEM.2 بوده و در باکتری های مانند اشریشیاکلی و کلبسیلاپنومونیه شناسایی شده اند. گروه B، شامل متالوبتا لاکتامازهای (MBLs) وابسته به روی (Zn) می باشند که قادر به هیدرولیز کاربامپن ها بوده و در باکتری های مانند پseudomonas آئروژینوزا و سراسیا مارسنس گزارش شده اند. گروه C، که از آنها می توان AmpC بتالاکتامازها را نام برد، قادر به تجزیه سفوماپسین ها و سفالوسپورین ها می باشند و گروه D، بتالاکتامازها با قدرت هیدرولیز زیاد مانند OXA بر علیه اکساسیلین و کلوکساسین بوده و اسید کلاولانیک به طور ضعیف از فعالیت آنها جلوگیری می کند (۲).

ایمپینم از اعضای دسته ای داروهای بتالاکتام بنام کاربا پنم ها می باشد، که به آنتی بیوتیک های بتالاکتاماز مقاوم بوده و در درمان عفونتهای حاصل از باکتری های گرم منفی مقاوم و تولید کننده ESBLs و AmpC بکار می روند، اما ظهور نوعی از آنتی بیوتیک های بتالاکتاماز به نام متالوبتالاکتاماز که در گروه B از طبقه بندی آمپلر قرار دارند، سبب مقاومت به این آنتی بیوتیک ها شده اند (۳). متالو بتا لاکتاماز ها آنتی بیوتیک های هستند که توسط کروموزوم ها و یا پلاسمیدها کد می شوند و روی طیف وسیعی از داروهای بتالاکتام خصوصاً کاربامپن ها اثر گذاشته و باعث هیدرولیز آنها می شوند (۴). این آنتی بیوتیک ها در *in vitro* توسط شلاتورهای فلزی مانند EDTA (اتیلن دی آمین تترا اسید استیک) و سدیم مرکاپتو استیک اسید مهار می گردند، اما توسط مهار کننده های ESBLs مانند سولبتاکتام و اسید کلاولانیک مهار نمی شوند (۵ و ۶). معرفی کاربامپن ها به دنیای پزشکی یک امتیاز بزرگ جهت درمان عفونتهای جدی باکتریایی مقاوم به بتالاکتام ها محسوب می شود که به دلیل طیف وسیع، فعالیت و پایداری آنها در برابر اکثر آنتی بیوتیک های بتالاکتاماز می باشد. مقاومت به آنتی بیوتیک های این کلاس از داروهای بتالاکتام توسط آنتی بیوتیک های متالوبتالاکتاماز یکی از عوامل اصلی مقاومت به کاربامپن ها می باشد. لذا بررسی شیوع مقاومت نسبت به این آنتی بیوتیک ها توسط متالوبتالاکتامازها به خصوص در پseudomonas آئروژینوزا که جزئی از فلور طبیعی بدن بوده و نقش مهمی در ایجاد عفونت های بیمارستانی دارد، ضروری به نظر می رسد.

روش کار

۶۰ ایزوله پseudomonas آئروژینوزا از آبان ماه ۸۸ تا تیر ماه ۸۹ از بیماران دچار سوختگی بستری در بیمارستان سوختگی قطب الدین شیراز جدا سازی شدند.

مقاومت نسبت به آنتی بیوتیکهای سفوتاکسیم (۳۰ μg)، سفتازیدیم (۳۰ μg) و ایمپینم (۱۰ μg) (تهیه شده از شرکت HIMEDIA) با روش دیسک دیفیوژن تعیین شد (۷).

از مجموع ۶۰ ایزوله مورد بررسی ایزوله هایی که در روش دیسک دیفیوژن به یکی از آنتی بیوتیک های سفوتاکسیم و سفتازیدیم مقاوم بودند جهت تعیین ESBLs مورد بررسی قرار گرفتند. تعیین تولید بتالاکتاماز وسیع الطیف (ESBL) در این ایزوله ها به روش دیسک ترکیبی و با دو آنتی بیوتیک سفتازیدیم (CTX) و سفوتاکسیم (CAZ) (تهیه شده از شرکت HIMEDIA) به تنهایی و همراه با اسید کلاولانیک (CA) انجام گردید. افزایش قطر هاله عدم رشد به اندازه برابر یا بیش از ۵ mm در اطراف دیسک های حاوی اسید کلاولانیک نشان دهنده حضور بتالاکتاماز های وسیع الطیف بود (۸). از سویه های استاندارد *Pseudomonas.aeruginosa ATCC 25922*، *E.coli ATCC 25922*، *Klebsiella pneumonia ATCC 700603*، 27853 به عنوان کنترل تست های آنتی بیو گرام و تولید ESBL استفاده شد (۹).

ایزوله هایی که در روش دیسک دیفیوژن به ایمپینم مقاوم بودند برای شناسایی آنتی بیوتیک های متالوبتالاکتامازها مورد بررسی قرار گرفتند. برای تعیین فنوتیپی متالو بتالاکتاماز در ایزوله های مقاوم به ایمپینم (IMP) از دو روش استفاده شد. در روش اول از دیسک ایمپینم در مجاورت دیسک ایمپینم که به آن محلول EDTA (SIGMA) (۰/۵ مولار به مقدار ۱ μl) اضافه شده، استفاده گردید و افزایش قطر هاله عدم رشد در اطراف دیسک ایمپینم به همراه EDTA به اندازه برابر یا بیش از ۷ mm در مقابل دیسک ایمپینم به تنهایی نشان دهنده حضور متالو بتالاکتامازها بود (۱۰). در روش دوم دیسک ایمپینم (غلظت ۱۰ μg) به فاصله ۲ cm از دیسک حاوی EDTA (۰/۵ مولار به مقدار ۱۰ μl) قرار داده شد که افزایش قطر هاله عدم رشد در اطراف دیسک حاوی EDTA نشان دهنده حضور متالوبتالاکتامازها بود (۱۱). بعد از تعیین فنوتیپ متالوبتالاکتاماز در ایزوله های مقاوم به ایمپینم مقاومت این ایزوله ها با روش استاندارد رقت در آگار نسبت به آنتی بیوتیک های تتراسایکلین، جنتامایسین، سیپروفلوکساسین، نالیدیکسیک اسید، سفالکسین، سفتری زوکسیم و آموکسی سیلین بررسی شد.

یافته ها

تمامی ۶۰ (۱۰۰٪) ایزوله مورد بررسی به آنتی بیوتیک های سفوتاکسیم و سفتازیدیم مقاوم و تولید کننده ESBLs بودند که از میان آنها ۱۸ (۳۰٪) ایزوله به ایمپینم مقاوم بودند (شکل ۱).

از مجموع ۱۸ ایزوله بالینی پseudomonas آئروژینوزا مقاوم به ایمپینم ۵ ایزوله با هر دو روش مورد استفاده جهت تعیین متالوبتالاکتامازها به عنوان تولید کننده متالوبتالاکتامازها شناخته شدند (شکل ۲). تمامی ایزوله های تولید کننده MBLs در روش رقت در آگار به آنتی بیوتیک های تتراسایکلین، جنتامایسین، سیپروفلوکساسین، نالیدیکسیک اسید، سفتری زوکسیم، سفالکسین و آموکسی سیلین مقاوم بودند به عنوان ایزوله های دارای مقاومت چندگانه شناخته شدند.

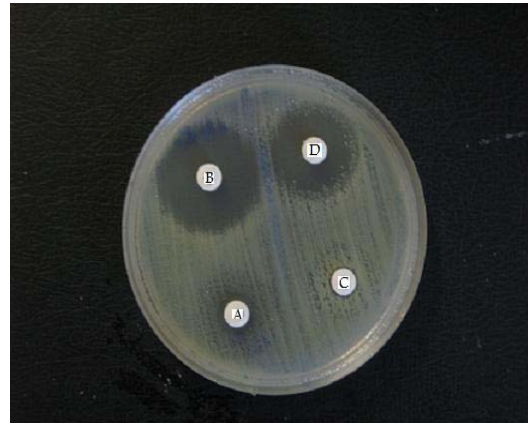
همراه می باشد، بطوری که این نوع از بتالاکتامازها می توانند به همراه ESBLs و ایزوله های دارای مقاومت چندگانه هم منتقل شوند که نتایج این بررسی تا حدودی حاکی از همراهی MBLs با ESBLs و همچنین مقاومت های چندگانه در ایزوله های مورد بررسی می باشد. ۲. ژن های کد کننده متالوبتالاکتامازها معمولاً توسط عناصر ژنتیکی متحرک حمل و کد می شوند که در نتیجه به راحتی می توانند به سویه های حساس منتقل شوند(۱۲).

مطالعات اخیر نشان دهنده افزایش مقاومت به این آنتی بیوتیک ها به ویژه توسط متالوبتالاکتامازها می باشد در کشور می باشد. بررسی که در سال ۱۳۸۶ بر روی ۱۲۰ ایزوله پseudomonas آئروژینوزا جدا شده از بخش سوختگی بیمارستان شفا شهر کرمان انجام شد، هیچ ایزوله تولید کننده متالوبتالاکتاماز گزارش نگردید(۱۳). اما در بررسی دیگری که در سال ۱۳۸۸ در کرمان انجام شد از میان ۷۶ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا، یک ایزوله که از عفونت های سوختگی جدا شده بود به ایمپینم مقاوم و به عنوان تولید کننده MBL شناخته شد که این بررسی نشان دهنده شروع مقاومت به کاربامپم ها در این منطقه بود. همچنین این ایزوله تولید کننده ESBLs و دارای مقاومت چندگانه بود(۱۴). همچنین در بررسی که توسط فاطمه میهنی و همکارانش بر روی ایزوله های پseudomonas آئروژینوزا جدا شده از بخش سوختگی بیمارستان طالقانی شهر اهواز انجام گردید، از بین ۱۰۰ نمونه بالینی جدا شده، ۴۲ نمونه دارای مقاومت به ایمپینم بوده اند، که از میان آنها ۸ نمونه به عنوان تولید کننده متالوبتالاکتاماز گزارش شدند(۱۵).

مقایسه بررسی حاضر با سایر بررسی های انجام شده در ایران نشان دهنده تفاوت در الگوی مقاومتی به ایمپینم در کشور می باشد که شاید یکی از دلایل آن تفاوت در نحوه درمان و آنتی بیوتیک تجویز شده می باشد.

در سال ۲۰۰۵ در ترکیه از میان ۱۲۰ ایزوله سودوموناس آئروژینوزا جمع آوری شده از بیماران مبتلا به عفونتهای سوختگی، ۳۰/۸٪ از آنها به ایمپینم مقاوم بودند که از میان آنها ۲۱(۵۶/۸٪) ایزوله به عنوان تولید کننده متالوبتالاکتامازها شناسایی شدند و تمامی ایزوله های تولید کننده MBLs دارای مقاومت چندگانه بودند(۱۶). در بررسی که در سال ۲۰۰۸ در هند انجام شد ۲۰/۸٪ از ایزوله های پseudomonas آئروژینوزا تولید کننده متالوبتالاکتامازها بودند(۱۷). در مطالعه ای که در سال ۲۰۰۵ در کشور ژاپن صورت گرفت، نشان داده شد که بیماران عفونی شده با پseudomonas آئروژینوزا های تولید کننده متالوبتالاکتاماز جهت درمان آنتی بیوتیک های مختلفی دریافت می کنند و مرگ و میر ناشی از عفونت توسط این نوع باکتری ها بیشتر از انواع فاقد این آنتی بیوتیک می باشد(۱۸).

خوشبختانه مقایسه بررسی های انجام شده در مورد شیوع متالوبتالاکتامازها در ایران با دیگر کشورها حاکی از پایین بودن شیوع این نوع از بتالاکتامازها در ایران نسبت به دیگر کشورها می باشد، اما در هر صورت به مرور استفاده از این دارو جهت درمان عفونت های حاصل از ایزوله های مقاوم و تولید کننده بتالاکتاماز و نیز وجود فشار حاصل از مصرف این دارو افزایش شیوع ایزوله های تولید کننده متالوبتالاکتامازها به خصوص در بیمارستان ها دور از انتظار نیست. بنابراین چون مطالعات نشان دهنده افزایش شیوع متالوبتالاکتامازها در کشور می باشد و از آنجائیکه پseudomonas آئروژینوزا به عنوان یک پاتوژن فرصت طلب در محیط های بیمارستانی مطرح می باشد باید این نوع ایزوله ها در آزمایشگاه های بالینی تشخیص داده شوند تا درمان مناسب جهت عفونت های حاصل از آنها صورت گیرد تا از شیوع هرچه بیشتر آنها جلوگیری شود.

شکل شماره ۱. پseudomonas آئروژینوزا تولید کننده بتالاکتاماز وسیع الطیف.

(A= Cefotaxime; Cefotaxime + Clavulanic acid, C= اسید کلاولانیک باعث مهار آنتی بیوتیک های بتالاکتاماز و تشکیل هاله عدم رشد گردیده است

شکل شماره ۲. پseudomonas آئروژینوزا تولید کننده متالوبتالاکتاماز EDTA(A= Imipenem, B= EDTA, C= Imipenem, D= Imipenem+EDTA). (اتیلن دی آمین تترا اسید استیک) باعث مهار آنتی بیوتیک های متالوبتالاکتاماز و تشکیل هاله عدم رشد در اطراف دیسک ایمپینم و EDTA گردیده است.

بحث

کاربامپم ها مانند (ایمپینم ، مروپنم، بیپنم وارتاپنم) کلاس مهمی از داروهای بتالاکتام می باشند که در برابر بتالاکتامازها مقاوم می باشند و در درمان عفونت های حاصل از باکتری هایی تولید کننده ESBLs و AmpC که قادر به هیدرولیز پنی سیلین ها و سفالوسپورین ها می باشند بکار می روند. در نتیجه بروز مقاومت به این آنتی بیوتیک ها در بین باکتری ها خصوصاً باکتری پseudomonas آئروژینوزا که نقش مهمی در ایجاد عفونت های بیمارستانی به خصوص در بیماران دچار سوختگی دارد، یک تهدید جدی در درمان عفونت های حاصل از آنها می باشد. ظهور و کسب متالوبتالاکتامازها در بین باکتری های گرم منفی بویژه باکتری های که نقش مهمی در ایجاد عفونت های بیمارستانی دارند از نظر اپیدمیولوژیک حداقل به دو دلیل دارای اهمیت می باشند: ۱. شیوع یا افزایش متالوبتالاکتامازها نه تنها باعث مقاومت به کاربامپم ها می شوند بلکه با مقاومت به بسیاری از آنتی بیوتیک های بتالاکتام و غیر بتالاکتام

REFERENCES

1. Paterson LD. Resistance in Gram-negative Bacteria : Enterobacteriaceae. Am J Med. 2006; 119(6A): 20-8.
2. Jacoby AG, Munoz-Price LS. Mechanisms of disease the new β -lactamase. N Engl J Med; 2005; 325: 380-91.
3. Poole K . Resistance to β -lactam antibiotics. CMLS, Cell. Mol. Life Sci. 2004; 61: 2200–2223.
4. Cornaglia G, Akova M , Amicosante G, Cant'on R, Cauda R, Docquier JD. Metallo- β - lactamases as emerging resistance determinants in Gram-negative pathogens: open issues. Int J Antimicrob Agents. 2007; 29: 380-388.
5. Helfand MS , Bonomo RA. Current challenges in antimicrobial chemotherapy: the impact of Extended-Spectrum β -lactamases and metallo- β -lactamases on the treatment of resistant Gram-negative pathogens. Curr Opin Pharmacol. 2005; 5:452–458.
6. Jesudason MV, Kandathil AJ, Balaji V. Comparison of two methods to detect carbapenemase & metallo- β - lactamase production in clinical isolates. Indian J Med Res. 2005; 121: 780-783.
7. Wayne PA. National Committee for Clinical Laboratory Standards. Performance standards for antimicrobial susceptibility testing. Fourteenth informational supplement. Document M100-S14. NCCLS, 2004.
8. Bradford PA. Extended-Spectrum β -Lactamases in the 21st Century: Characterization, Epidemiology, and detection of this important resistance threat. Clin Microbiol Rev. 2001; 933–951.
9. Joon PY, Young PS, Oh JE, Park JJ, Lee YK, Woo JG, Lee K. Occurrence of Extended-Spectrum β -lactamase among chromosomal AmpC-producing Enterobacter cloacae, Citrobacter freundii, and Serratia marcescens in Korea and investigation of screening criteria. Diagn Microbiol Infect Dis. 2005; 51: 265-69.
10. Chacko B, Varaiya A, Dedhia B. Imipenem resistant Metallo β Lactamase producing Pseudomonas aeruginosa. Indian J Med Microbiol. 2008; 26(4): 398-407.
11. Paparaskevas J, Pantazatou A, Stefanou I, Mela V, Galatidis N, Avlami A. Differences in the evolution of imipenem susceptibility among Klebsiella pneumoniae and Escherichia coli isolates during a 6-year period in a tertiary care hospital. Int J Antimicrob Agents. 2007; 29: 197–200.
12. Luzzaro F, Endimiani A, Docquier JD, Mugnaioli C, Bonsignori M, Amicosante G, et al. Prevalence and characterization of Metallo- β -lactamases in clinical isolates of pseudomonas aeruginosa. Diagn Microbiol Infect Dis. 2004; 48:131-5.
13. Shakibaie M R, Shahcheraghi F, Hashemi A, Adeli N S. Detection of TEM, SHV and PER type Extended-Spectrum β -Lactamase Genes among Clinical Strains of Pseudomonas aeruginosa isolated from burnt patients at Shafa-Hospital, Kerman, Iran. Iranian J Med Sci. 2008; 11(2): 49-54.
14. Kalantar D, Mansouri S, Razavi M. Emergence of imipenem resistance and presence of metallo- β -lactamases enzymes in multi drug resistance gram negative bacilli with multi drug- resistance isolated from clinical samples in Kerman, 2007-2008.(In press).
15. Mihani F, Khosravi A. Isolation of Pseudomonas aeruginosa strains producing metallo beta lactamases from infection in burned patients and identification of bla_{IMP} and bla_{VIM} genes by PCR. Iranian J Med Microbiol. 2007; 1(1): 31-33.

16. Altoparlak U, Aktas F, Celebi D, Ozkurt Z, Akcay N M. Prevalence of metallo- β -lactamases among *Pseudomonas aeruginosa* and *Acinetobacter baumannii* isolated from burn wounds and in vitro activities of antibiotic combinations against these isolates. *Burns* 2007; 31:707-710.
17. Varaiya A, Kulkarni N, Kulkarni M, Bhalekar P, Dogra J. Incidence of metallo beta lactamase producing *Pseudomonas aeruginosa* in ICU patients. *Indian J Med Res.* 2008; 127(4):398-402.
18. Hirakata Y, Yamaguchi T, Nakano M, Izumikawa K, Mine M, Aoki S, et al. Clinical and Bacteriological characteristics of IMP-type metallo- β -lactamase-producing *Pseudomonas aeruginosa*. *Clin Infect Dis.* 2003; 37:26-32.

Archive of SID